

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci navrhovatelky: **České přístavy, a. s.**, IČ 45274592, se sídlem Jankovcova 1627/16a, Praha 7, proti odpůrci: **Úřad městské části Praha 7**, se sídlem U Průhonu 1338/38, Praha 7, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 23. 4. 2024, č. j. MČ P7 022896a/2024/ODO/Hal, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 7. 2025, č. j. 5 A 47/2025-19,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 7. 2025, č. j. 5 A 47/2025-19, **se z ru š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Předmětná věc se týká aktivní procesní legitimace navrhovatelky v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Navrhovatelka se návrhem domáhala zrušení opatření obecné povahy ze dne 23. 4. 2024, č. j. MČ P7 022896a/2024/ODO/Hal (dále jen „napadené opatření“), kterým odpůrce na základě § 77 odst. 1 písm. c) a § 78 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, stanovil místní úpravu provozu na pozemní komunikaci spočívající v instalaci svislého dopravního značení.

[3] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) usnesením ze dne 2. 7. 2025, č. j. 5 A 47/2025-19, návrh odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. z důvodu nedostatku aktivní procesní legitimace navrhovatelky.

[4] Městský soud v odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že navrhovatelka ohledně své aktivní procesní legitimace pouze obecně zmínila zkrácení svých práv napadeným opatřením, aniž bylo zřejmé, jakým způsobem k tomu došlo. Neobsahoval-li návrh takového tvrzení, nemohl soud přezkoumat, zda k dotčení práv skutečně došlo. Zkrácení práv navrhovatelka tvrdila pouze v rámci řízení o přijetí napadeného opatření, nikoliv však v samotném návrhu na jeho zrušení. Městský soud dále uvedl, že nepostupoval podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a nevyzval navrhovatelku k odstranění vady návrhu, jelikož ten tvrzení o aktivní procesní legitimaci obsahoval, avšak bylo nedostatečné. Navrhovatelka si tedy byla vědoma, že podmínkou přípustnosti k podání návrhu je právě tvrzení prokazující její aktivní procesní legitimaci, a nejedná se tedy o situaci, kdy by o své povinnosti tvrzení nevěděla.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření odpůrce

[5] Proti odmítacímu usnesení městského soudu podala navrhovatelka (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost. V jejím doplnění učiněném v měsíční lhůtě stanovené ve výzvě soudu uvedla, že ji podává z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[6] Stěžovatelka namítá, že v návrhu dostatečně tvrdila zkrácení svého veřejného subjektivního práva na řádné a odůvodněné rozhodnutí o jejích námitkách, a to z důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného opatření pro nedostatek důvodů. V odůvodnění opatření obecné povahy nesmí chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se odpůrce nevypořádal s jejími námitkami, nemohla se závěry napadeného opatření polemizovat. Nadto ze soudního řádu správního nikterak nevyplývá, že by nepřezkoumatelnost nemohla být jediným uplatněným návrhovým bodem. Stěžovatelka je proto přesvědčena, že tvrzená nepřezkoumatelnost byla dostatečným dotčením jejích veřejných subjektivních práv. Pokud se však městský soud domníval, že její tvrzení ohledně zkrácení jejích práv bylo pouze obecné, bylo jeho povinností stěžovatelku vyzvat k doplnění návrhu, neboť se jednalo o odstranitelnou vadu. Proto stěžovatelka navrhla napadené usnesení zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Odpůrce považuje napadené usnesení za správné a řádně odůvodněné. Ostatně již ve vyjádření k návrhu poukazoval na to, že stěžovatelka postrádala aktivní procesní legitimaci k jeho podání, neboť v něm netvrdila žádné dotčení na svých právech. Dále odpůrce uvedl, že napadené opatření nemůže žádným způsobem zasahovat do právní sféry stěžovatelky. Proto navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[8] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti. Ta byla podána z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, který je obsažen v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[9] Podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s., *návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.*

pokračování

[10] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[11] Nejvyšší správní soud se již v minulosti ve své judikatuře zabýval podmínkami aktivní procesní legitimace návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části. Z ní vyplývá, že „[a]ktivní procesní legitimace návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je (vedle splnění dalších podmínek, zejména toho, aby návrh měl obecné náležitosti předepsané zákonem) závislá na splnění zvláštních procesních podmínek tohoto návrhu definovaných zejména v § 101a odst. 1 s. ř. s., především ve větě první tohoto ustanovení, podle níž „návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen“. Přípustný je tedy ten návrh, který tvrdí zkrácení navrhovatele na jeho právech příslušným opatřením obecné povahy. Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Nestačí tedy, tvrdí-li navrhovatel, že opatření obecné povahy či procedura vedoucí k jeho vydání jsou nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry.“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS, bod 31). V bodě 34 tohoto judikátu se dále uvádí, že „splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy.“

[12] Rozšířený senát dále v bodě 32 zmíněného usnesení k povinnosti soudu vyzvat navrhovatele ke splnění procesní podmínky definované v § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. uvedl, že „[s]oud v rámci posuzování projednatelnosti návrhu tedy musí ověřit, zda požadovaná tvrzení návrh obsahuje, a pokud ne, případně vyzvat navrhovatele podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. k jeho doplnění. Pokud tvrzení nebudou ani přes výzvu soudu doplněna, bude zásadně na místě návrh odmítnout podle § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s., neboť nebude zpravidla možno v řízení pokračovat, jelikož nebude zřejmé, v jakých ohledech má být zákonnost opatření obecné povahy či procedury vedoucí k jeho vydání zkoumána. Tyto závěry rozšířeného senátu následuje judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky ze dne 11. 7. 2024, č. j. 8 As 272/2022-90, bod 19, a ze dne 26. 5. 2023, č. j. 3 As 255/2021-58, bod 22), která i nadále vychází z nutnosti vyzvat navrhovatele podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. k doplnění návrhu neobsahujícího požadovaná myslitelná tvrzení o tom, jakým způsobem byla navrhovatelova právní sféra napadeným opatřením obecné povahy dotčena.

[13] Městský soud dospěl ve svém usnesení k závěru, že návrh tvrzení, jež by zakládalo aktivní procesní legitimaci stěžovatelky, obsahoval (byť bylo nedostatečné), a proto nepostupoval podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a nevyzval stěžovatelku k odstranění vad návrhu. Přestože však stěžovatelka uvedla, že v „tomto návrhu tvrdí zkrácení svých práv, a návrh je tedy přípustný“, materiálně její návrh na zrušení napadeného opatření neobsahoval tvrzení, že existují určitá jí náležející subjektivní práva, která jsou napadeným opatřením dotčena. Za takové tvrzení nelze považovat ani argumentaci o nepřezkoumatelnosti napadeného opatření jako dostatečného dotčení veřejných subjektivních práv stěžovatelky, neboť ta nikterak nekonkretizovala, v čem by uvedená údajná vada opatření obecné povahy zasáhla

do její právní sféry. Proto měl městský soud vyzvat stěžovatelku podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. k doplnění návrhu na zrušení napadeného opatření za účelem doložení aktivní procesní legitimace k jeho podání. Takto měl postupovat tím spíše, že sám v bodě 11 odmítacího usnesení uvedl, že z tvrzení stěžovatelky není nikterak zřejmé, jakým způsobem napadené opatření krátí její práva, a dále v bodu 13 zmínil, že „ze samotné formulace věty o dotčení práv navrhovatelky uvedené v návrhu není zřejmé, zda navrhovatelka v bližších podrobnostech odkazuje na tvrzení uplatněná v námitkách či nikoli.“

[14] K odstranění uvedené vady však městský soud stěžovatelku nevyzval, v důsledku čehož nebyly splněny podmínky pro odmítnutí návrhu na zrušení napadeného opatření jako podaného osobou k tomu zjevně neoprávněnou podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Napadené usnesení je proto nezákonné, v důsledku čehož byl naplněn důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Ze všech těchto důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s.). V něm bude městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto zrušovacím rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), a proto vydá výzvu podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. k doplnění návrhu o plausibilním tvrzení o zásahu do právní sféry stěžovatelky v důsledku vydání napadeného opatření.

[16] V novém rozhodnutí rozhodne městský soud rovněž o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2025

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu